

Gospođica Hoppla

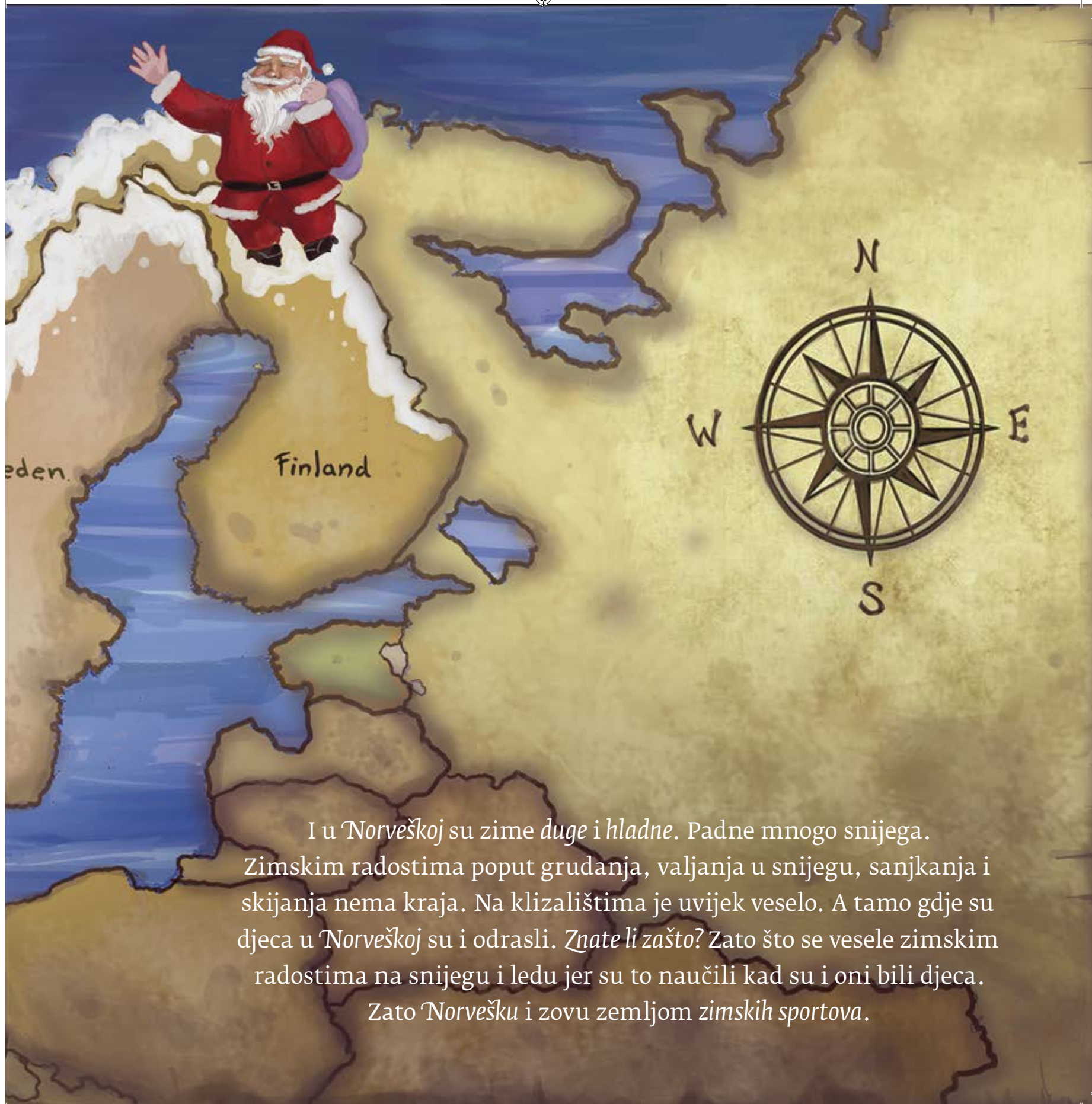
TEKST: Milka Babović, ILUSTRACIJE: Matija Dražović

OLIMPIJSKE PRIČE

Za zemlje u kojima su zime *hladne* i traju dugo,
s puno *snijega* i *leda*, kažemo da su *sjeverne zemlje*.
Ima ih više, a za jednu već znate. To je *Finska*, u kojoj živi
Djed Božićnjak. Susjedna sjeverna zemlja je *Norveška*.
U njoj počinje *naša priča*.

I u *Norveškoj* su zime *duge* i *hladne*. Padne mnogo snijega. Zimskim radostima poput grudanja, valjanja u snijegu, sanjkanja i skijanja nema kraja. Na klizalištima je uvijek veselo. A tamo gdje su djeca u *Norveškoj* su i odrasli. *Znate li zašto?* Zato što se vesele zimskim radostima na snijegu i ledu jer su to naučili kad su i oni bili djeca. Zato *Norvešku* i zovu zemljom zimskih sportova.

Zimu je upoznala na *norveški* način. S tavana su donijeli bratove sanjke.
Bile su slične dječjim kolicima, samo nisu imale kotače.
Te sanjke bile su toplo podstavljene. U njih bi smjestili toplo odjevenu *Sonju*.

Iz kape od mekog krzna virile su živahne oči i crven nosić. U blizini grada *Osla* šume su s mnogo širokih staza. Budući da na *sjeveru* sunce *zimi* vrlo rano zađe, osvijetljene su. Običaj je bio onuda šetati nakon škole ili posla radi čistog zraka.

Cijela obitelj je uživala u skijanju.
A ne, nisu zaboravili *Sonju* u sanjkama!
Pažljivo ih je vukao pas haski, koji bi se s vremena na vrijeme okrenuo da provjeri je li sve u redu.

Već sljedećeg jutra bila je na klizalištu. Uz nju je bio njezin prvi trener, brat *Leif*. Iako mu je bilo samo 13 godina, klizao je vrlo dobro. Znao je poučiti one koji su bili početnici. *Sonja* je napredovala i vrlo se brzo izdvojila od svojih vršnjakinja. Bilo je očito da je *klizanje* pravi sport za nju!

Vrlo brzo naučila je sve što joj je *Leif* mogao pokazati. Upisali su je u klizačku školu najboljeg kluba u *Oslu*. Otac je plaćao tada najboljeg učitelja klizanja. *Marljivo je trenirala.*

Otac je znao da su natjecanja u jakoj konkurenciji, i to pred sucima, najbolja škola.

Zato je *Sonju* prijavio za *prve zimske Olimpijske igre 1924. godine*.

Bilo joj je tek 12 godina! Bezbrižna i zaigrana, *Sonja* nije ni znala da se na *Olimpijskim igrama* natječu najbolje klizačice svijeta. Kao i uvijek, veselila se klizanju pred prepunim gledalištem. Jedino se malo čudila što je jedina djevojčica.

Pitala se tko su te odrasle klizačice.

Sigurno su majke kad imaju suknje gotovo do gležnjeva i crne tople čarape, poput moje majke kad kliže, mislila je. A te su odrasle klizačice mislile da je *Sonja* dijete koje se zabavlja dok ne počne natjecanje.

A kad je na led doskakutala djevojčica suknjici, svi su je gledali kao da je pala pozdravila suce i naklonila se gledateljima. zvuke glazbe krenula je i... pala na led svojom dužinom. Brzo je skočila na noge i glasno viknula "Hoppla". Ponovo se naklonila i počela ispočetka. Gledatelji su bili oduševljeni jer takve skokove, korake i piruete nisu vidjeli nikada prije.

u kratkoj plisiranoj s neba. *Sonja* je nasmijana Kao da je kod kuće. Na prve

Sonja je napredovala, klizala je sve bolje. Putovala je s majkom i nastupala na svim velikim natjecanjima. I pobjeđivala. Njezini su programi bili nešto posve novo. Glazba i pokreti mlade klizačice bili su tako skladni da se ponekad činilo da *Sonja* klizaljka svira na nekom posebnom glazbalu.

Bilo je i dugih novosti. *Sonja* je prva klizačica koja je *crne* cipele zamijenila *bijelima*. *Haljinice*, koje je smišljala majka, bile su lepršave, vedrih boja. Pristajale su uz uvijek nasmijanu *Sonju*. I zato su sve mlade klizačice željele biti poput nje.